

[Forsvarsministeren]

Fregatten må, før den udrustes, gennemgå et periodisk sikkerhedseftersyn. Prisen for dette og for klargøring i øvrigt vil andrage ca. 60 mio. kr.

Driftsudgifterne for en fuldt operativ fregat vil herefter andrage ca. 47 mio. kr. om året svarende til ca. 12 mio. kr. i kvartalet. Hertil kommer udgifter til eftersyn, som bliver aktuelle ved drift ud over det første år.

I ovennævnte driftsudgifter på ca. 47 mio. kr. kan modsvares de ca. 5 mio. kr. årligt, det for øjeblikket koster at holde fregatten i laveste personel- og materielmæssige beredskab.

Afhængigt af hvor hurtig fregatten skal udrustes, kan det i en overgangsperiode blive nødvendigt at tilvejebringe personel ved at reducere beredskabet på andre tjenestesteder eller skibe i søværnet.

Spm. nr. S 480

Til *kommunikationsministeren* (31/1 89) af:

Arne Melchior (CD):

»Kan ministeren garantere, at telefonselskaberne også i fremtiden til enhver tid vil være leveringsdygtige i telefonapparater, der yder enhver teknisk mulig hjælp til blinde (svagtseende), døve (hørehæmmede) og andre grupper af handicappede, herunder legemligt handicappede?«

Begrundelse

Liberaliseringen af markedet for telefoner medfører frygt for, at der ikke vil blive markedsført apparater af en standard og med et udstyr, der imødekommer de hensyn til handicappede af enhver art, som de bedste af de hidtil anvendte danskfremstillede apparater er i stand til. Spørgeren anser det for et uomgængeligt krav, at sådanne apparater ikke på noget tidspunkt udgår af sortimentet.

Svar (8/2 89):

Kommunikationsministeren (Torben Rechen-dorff):

De regionale televirksomheder har i anledning af spørgsmålet oplyst følgende, hvortil jeg tillader mig at henvise:

»Virksomhederne markedsfører i dag en række gode danskproducerede telefonapparater, som på en række måder (magnetfeltspoler,

tastaturets udformning osv.) er velegnede også til kunder med forskellige handicap.

Apparaterne vil ved liberaliseringen af ekstraudstyr den 1. november d.å. blive afsat på markedsvilkår, men der er ikke planer om ændringer i sortimentet, medmindre det markeds-mæssige grundlag viser sig ikke at være til stede. I den forbindelse er vi naturligvis også afhængige af vore leverandørers fortsatte mulighed for at levere apparater af den kendte standard.

Televirksomhederne leverer herudover forskelligt ekstraudstyr, som er specielt beregnet til handicappede. Disse installationer afregnes direkte til kunderne eller til de sociale myndigheder på normale vilkår. Den eneste undtagelse herfra er den såkaldte skrivetelefon. Vi vil tilstræbe fortsat at kunne fremskaffe diverse specialudstyr, men da der er tale om afsætning på konkurrenceområdet, vil prisfastsættelsen ske på normale forretningsmæssige vilkår.

På de koncessionerede områder (nettilslutninger og lign.) tilbyder vi i dag en række forskellige ofte individuelle hjælpemidler, som kræver særlige installationer på vore centraler. Vi vil fortsat være indstillet på at medvirke på disse områder, hvor der som hidtil er tale om enkeltstående tilfælde.«

Spm. nr. S 481

Til *kulturministeren* (31/1 89) af:

Ingerlise Koefoed (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvor mange rykkere Det Kongelige Bibliotek har sendt ud til lånere, der ikke har afleveret deres materiale, samt om de overdagspenge, som Det Kongelige Bibliotek pålægger lånerne at betale, er i overensstemmelse med de ideer, som ministeren gør sig om et reglement for overdagspenge på forskningsbibliotekerne?«

Begrundelse

I en artikel med overskriften »Svind fra kongelige boghylder« i Politiken tirsdag den 31. januar 1989 udtaler overbibliotekaren fra Det Kongelige Bibliotek sig i temmelig forbløffende vendinger om de lånere, der ikke afleverer deres bøger i tide. Han giver nærmest det indtryk, at Det Kongelige Biblioteks lånere er sløse og ligeglade med de nationale værdier, som findes på Det Kongelige Bibliotek, og han